

RETTENS DOM (Femte Udvidede Afdeling)
25. september 1997 ^o

I sag T-150/95,

UK Steel Association, tidligere British Iron and Steel Producers Association (BISPA), London, ved solicitors John Boyce og Philip Raven, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokaterne Wagner & Rukavina, 10a, boulevard de la Foire,

sagsøger,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Nicholas Khan og Paul Nemitz, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg hos Carlos Gómez de la Cruz, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagner-Centret, Kirchberg,

sagsøgt,

støttet af

Storhertugdømmet Luxembourg ved kommitteret Georges Schmit, Økonomiministeriet, som befuldmægtiget, bistået af advokaterne Bernard van de Walle de Ghelcke og Koen Platteau, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos Økonomiministeriet, 19-21, boulevard Royal,

^o Processprog: engelsk.

og

ARBED SA, Luxembourg, ved advokat Alexandre Vandencastele, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos Paul Ehmann, ARBED's Juridiske Afdeling, 19, avenue de la Liberté,

intervenienter,

hvori der er nedlagt påstand om annullation af den beslutning, som er indeholdt i Kommissionens meddelelse 94/C 400/02 i henhold til artikel 6, stk. 4, i beslutning nr. 3855/91/EKSF til de øvrige medlemsstater og andre interesserede parter angående den støtte, som Luxembourg påtænker at yde til ProfilARBED SA (ARBED) (statsstøtte C 25/94 (ex N 11/94), EFT 1994 C 400, s. 10), hvori det fastslås, at den støtte, som Storhertugdømmet Luxembourg påtænker at yde til ProfilARBED SA, er i overensstemmelse med artikel 3 i beslutning nr. 3855/91 og dermed forenelig med fællesmarkedet,

har

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS
(Femte Udvidede Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, R. García-Valdecasas, og dommerne V. Tiili, J. Azizi, R. M. Moura-Ramos og M. Jaeger,

justitssekretær: fuldmægtig A. Mair,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter mundtlig forhandling den 11. marts 1997,

afsagt følgende

Dom

Retsforskrifter

- 1 EKSF-traktatens artikel 4, litra c), bestemmer følgende:

»I overensstemmelse med bestemmelserne i denne traktat ophæves og forbydes følgende inden for Fællesskabet som uforeneligt med fællesmarkedet for kul og stål:

...

c) tilskud eller anden støtte ydet af staterne eller særlige byrder pålagt af dem, i hvilken som helst form dette sker

...«

- 2 I medfør af EKSF-traktatens artikel 95, stk. 1, vedtog Kommissionen efter samstemmende og enstemmig udtalelse fra Rådet og efter høring af Det Rådgivende Udvalg beslutning nr. 257/80/EKSF af 1. februar 1980 om fællesskabsregler for støtte til fordel for stålindustrien (EFT L 29, s. 5), der normalt benævnes »første

kodeks for støtte til jern- og stålindustrien«. Ifølge andet afsnit af del I til denne beslutnings betragtninger omfatter det forbud mod statstilskud eller -støtte, som er fastsat i EKSF-traktaten, kun de foranstaltninger, der udgør midlerne til en rent national politik for jern- og stålindustrien, og gælder ikke for støtte, som tager sigte på at tilvejebringe en jern- og stålpolitik i Fællesskabet, såsom den politik til omstrukturering af jern- og stålindustrien, som var formålet med beslutning nr. 257/80/EKSF.

3 Den første kodeks for støtte til jern- og stålindustrien er blevet afløst af en række efter hinanden følgende kodekser, som hver indeholdt den på det pågældende tidspunkt gældende ordning for statsstøtte til jern- og stålindustrien og fastsatte kriterierne for, hvornår en støtte kunne erklæres forenelig med fællesmarkedet. Endvidere bestemtes det i kodekserne, at den støtte til jern- og stålindustrien, som finansieres af en medlemsstat, uanset under hvilken form dette sker, kan betragtes som fællesskabsstøtte og derfor som forenelig med fællesmarkedets tilfredsstillende funktion, hvis den er i overensstemmelse med bestemmelserne i den pågældende kodeks.

4 I 1991 blev der ved Kommissionens beslutning nr. 3855/91/EKSF af 27. november 1991 om fællesskabsregler for støtte til jern- og stålindustrien (EFT L 362, s. 57) fastsat nye bestemmelser for tildeling af statsstøtte inden for dette område (herefter »femte kodeks for støtte til jern- og stålindustrien« eller »femte kodeks«). Femte kodeks var i kraft på tidspunktet for vedtagelsen af den anfægtede beslutning og har været gældende indtil den 31. december 1996. Den blev med virkning fra den 1. januar 1997 afløst af Kommissionens beslutning nr. 2496/96/EKSF af 18. december 1996 om fællesskabsregler for støtte til jern- og stålindustrien (EFT L 338, s. 42, herefter »beslutning 2496/96«), som er sjette kodeks for støtte til jern- og stålindustrien.

5 Følgende bestemmelser i femte kodeks er relevante for sagen:

— det fjerde afsnit i betragtningernes del I, hvorefter de i kodeksen fastsatte regler: »... først og fremmest [tager] sigte på at sikre, at jern- og stålindustrien ikke

fratages muligheden for at få tildelt støtte til forskning og udvikling og støtte til tilpasning af anlæggene til de nye miljøbeskyttelsesnormer ...«

— det andet afsnit i betragtningernes del II, hvori det hedder:

»Med henblik på at sikre, at der for jern- og stålindustrien og de øvrige sektorer — i det omfang traktatens bestemmelser tillader det — er lige adgang til forsknings- og udviklingsstøtte, vurderes disse støtteprojekters forenelighed med fællesmarkedet på grundlag af EF-rammebestemmelserne for statsstøtte til forskning og udvikling. Da bestemmelserne vedrørende støtte til miljøbeskyttelse er identiske med dem, der findes i rammebestemmelserne for statsstøtte til miljøbeskyttelse, er de ikke blevet ændret. Hvis den i disse to sæt rammebestemmelser fastsatte disciplin ændres væsentligt i denne beslutnings gyldighedsperiode, vil der blive fremsat et tilpasningsforslag.«

— artikel 3, som bestemmer:

»1. Støtte ydet til fremme af tilpasningen til nye lovbestemte miljøbeskyttelsesnormer af anlæg, som har været i drift i mindst to år før disse normers ikrafttrædelse, kan betragtes som forenelig med fællesmarkedet.

2. Støtte, der ydes i henhold til denne artikel, må — udtrykt i nettosubventionsækvivalens — ikke overstige 15% af de investeringsudgifter, der er direkte knyttet til den pågældende miljøbeskyttelsesforanstaltning. Såfremt investeringen ledsages af en forøgelse af produktionskapaciteten i det pågældende anlæg, tages der kun hensyn til størrelsen af investeringen i forhold til den oprindelige kapacitet.«

- 6 Under hensyn til udviklingen i Rådets forhandlinger vedrørende miljøpolitikken og til, at der ikke var fastsat nogen fællesskabsregler herom i EØF-traktatens bestemmelser om statsstøtte, besluttede Kommissionen i 1974 at vedtage en meddelelse om fællesskabsrammebestemmelser for statsstøtte til miljøbeskyttelse. Formålet med denne meddelelse var at underrette medlemsstaterne om de generelle kriterier for Kommissionens anvendelse af bestemmelserne i EØF-traktatens artikel 92 ff. på den eksisterende eller påtænkte statsstøtte, som medlemsstaterne agter at yde, og som de begrunder i miljøkrav (herefter »fællesskabsrammebestemmelserne« eller »EF-rammebestemmelserne«).
- 7 De EF-rammebestemmelser for støtte til miljøbeskyttelse, som gjaldt på tidspunktet for vedtagelsen af femte kodeks om støtte til jern- og stålindustrien, var indeholdt i Kommissionens meddelelse SG(80) D/8287 af 7. juli 1980 (herefter »EF-rammebestemmelserne fra 1980«), som blev afløst af Kommissionens meddelelse SG(87) D/3795 af 23. marts 1987 (herefter »EF-rammebestemmelserne fra 1987«). Den sidste meddelelse præciserede betingelserne for, at en støtte til miljøbeskyttelse inden for EF-området kan erklæres forenelig med fællesmarkedet. Disse betingelser, som er fastsat i punkt 3 i meddelelsen af 23. marts 1987, var følgende:

»3.2.1 Støtten må højst udgøre 15% af beløbet af den støttede investering. Støttebeløbet beregnes som et nettotilskud efter skat i overensstemmelse med de af Kommissionen anvendte beregningsmetoder, som beskrevet i meddelelsen til medlemsstaterne om støtteordninger med regionalt sigte.

3.2.2 Kun virksomheder, hvis anlæg har været i drift i mindst to år før de pågældende normers ikrafttræden, kan betragtes som støtteberettigede.

3.2.3 De investeringer, der foretages til overholdelse af normerne, kan tage form af enten installering af yderligere udstyr til at nedsætte eller fjerne forurening og gener eller tilpasse produktionsprocesserne til samme formål. I sidstnævnte tilfælde

vil den del af investeringen, som medfører en forøgelse af den bestående produktionskapacitet, ikke kunne betragtes som støtteberettiget.

3.2.4 Virksomhederne skal selv bære samtlige omkostninger ved normal investering i udskiftning og driftsudgifter.«

- 8 Den 10. marts 1994 blev der offentliggjort nye fællesskabsrammebestemmelser for statsstøtte til miljøbeskyttelse (94/C 72/03) i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* (EFT C 72, s. 3, herefter »EF-rammebestemmelserne fra 1994«). Disse nye rammebestemmelser fastlægger de gældende kriterier for støtte, som ydes inden for samtlige de sektorer, der er omfattet af EF-traktaten, og præciserer i punkt 2.2 den fremgangsmåde, Kommissionen følger, når den i henhold til EF-traktatens artikel 92 foretager en vurdering af den statsstøtte, som ydes med henblik på opfyldelse af visse formål på miljøområdet. I forbindelse med vedtagelsen af femte kodeks for støtte til jern- og stålindustrien ændrede Kommissionen EF-rammebestemmelserne fra 1987, bl.a. ved en bestemmelse om, at de virksomheder, som beslutter at erstatte anlæg, som har været i drift i mere end to år, med nye anlæg, som opfylder de nye miljøbeskyttelsesnormer, under visse omstændigheder kan få udbetalt en støtte til dækning af en vis andel af investeringsudgifterne, som ikke må overstige de udgifter, det ville have kostet at tilpasse det gamle anlæg (se punkt 3.2.3. A, tredje afsnit, i EF-rammebestemmelserne fra 1994).
- 9 Den 14. marts 1995 fremsatte Kommissionen et forslag for Rådet om tilpasning af femte kodeks for støtte til jern- og stålindustrien. Dette var indeholdt i en meddelelse fra Kommissionen, hvortil overskriften lød: »Anmodning om samstemmende udtalelse fra Rådet og høring af EKSF-udvalget, i henhold til EKSF-traktatens artikel 95, vedrørende et udkast til Kommissionens beslutning om tilpasning af artikel 3 i Kommissionens beslutning nr. 3855/91/EKSF (femte kodeks for støtte til jern- og stålindustrien)« (dok. SEK(95) 315 endelig udg.).
- 10 I denne beslutnings punkt 5 anføres det, at de nye EF-rammebestemmelser fra 1994, som erstattede de tidligere rammebestemmelser fra 1987, der gjaldt ved vedtagelsen af femte kodeks for støtte til jern- og stålindustrien, og som omtales i denne kodeks, på mindst fem større punkter adskiller sig fra de tidligere rammebestemmelser og dermed fra femte kodeks for støtte til jern- og stålindustrien.

Disse fem punkter er nævnt i forslaget punkt 5. Vedrørende et af punkterne anføres det i forslaget punkt 5, litra b), at selv om der ifølge princippet om, at forureneren betaler, normalt ikke bør gives støtte til opfyldelse af lovmæssige krav i nye anlæg, bestemmes det udtrykkeligt i de nye EF-rammebestemmelser under punkt 3.2.3. A, at »virksomheder, der i stedet for blot at tilpasse eksisterende mere end to år gamle anlæg, vælger at erstatte dem med nye anlæg, der opfylder de nye standarder, kan opnå støtte svarende til den del af investeringsomkostningerne, der ikke overstiger omkostningerne til tilpasning af de gamle anlæg«.

11 Det konkluderes i forslaget punkt 6:

»Med henblik på en bedre tilpasning til betingelserne i stålstøttereglerne, navnlig hvad angår princippet om lige adgang for jern- og stålsektoren og andre sektorer til støtten, som er anført i præambelen til stålstøttereglerne, bør Kommissionen beslutte at tilpasse artikel 3, som anført i vedhæftede udkast til beslutning.«

12 Artikel 1 i det udkast til beslutning, som er vedhæftet Kommissionens forslag, lyder således:

»Artikel 1

Artikel 3 i beslutning nr. 3855/91/EKSF erstattes af følgende ordlyd:

'Støtte til miljøbeskyttelse

1. Støtte til miljøbeskyttelse kan betragtes som forenelig med fællesmarkedet, når den overholder de gældende fællesskabsrammebestemmelser for statsstøtte til miljøbeskyttelse'.

- 13 Rådet tiltrådte ikke dette forslag fra Kommissionen.

Sagens faktiske omstændigheder

- 14 Ved skrivelse af 29. december 1993 underrettede Storhertugdømmet Luxembourg i medfør af artikel 6, stk. 1, i femte kodeks om støtte til jern- og stålindustrien Kommissionen om en påtænkt støtte til fordel for virksomheden ProfilARBED SA, der skulle ydes som led i opførelsen af et nyt stålværk i Esch-Schiffange (Luxembourg).
- 15 Efter anmodning herom fra Kommissionen afgav Storhertugdømmet Luxembourg ved skrivelse af 5. april 1994 en række supplerende oplysninger vedrørende den påtænkte støtte.
- 16 Den 1. juni 1994 indledte Kommissionen i henhold til artikel 6, stk. 4, i femte kodeks for støtte til jern- og stålindustrien en procedure angående den påtænkte støtte (Kommissionens meddelelse 94/C 212/07, EFT C 212, s. 7). På foranledning heraf modtog Kommissionen flere skrivelser, hvoraf den videresendte den luxembourgske regering de bemærkninger, som den havde modtaget fra sagsøgeren — hvis navn på daværende tidspunkt var British Iron and Steel Producers Association (BISPA) — British Steel plc og fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, for at regeringen kunne tage stilling hertil.
- 17 Ved skrivelse af 17. november 1994 tilsendte Storhertugdømmet Luxembourg Kommissionen sine kommentarer til de bemærkninger, som var indgivet af BISPA, British Steel og Det Forenede Kongerige.

- 18 Ved skrivelse af 19. december 1994 meddelte Storhertugdømmet Luxembourg Kommissionen, at den var rede til at fastsætte loftet for støttesatsen til 15% af det støtteberettigede investeringsbeløb i overensstemmelse med fællesskabsrammebestemmelserne for investeringsstøtte til miljøbeskyttelse.
- 19 Den 31. december 1994 vedtog Kommissionen den beslutning, som er gengivet i dens meddelelse 94/C 400/02 i henhold til artikel 6, stk. 4, i beslutning nr. 3855/91/EKSF, der var rettet til de øvrige medlemsstater og andre interesserede parter, og som vedrørte den støtte, som Luxembourg påtænker at yde til ProfilARBED SA (ARBED) (statsstøtte C 25/94 (ex N 11/94), EFT C 400, s. 10, herefter »den anfægtede beslutning«). Ved denne beslutning afsluttede Kommissionen den procedure, den havde indledt den 1. juni 1994 vedrørende den omhandlede støtte til miljøbeskyttelse, uden at rejse nogen indsigelse. Kommissionen erklærede, at støtten var i overensstemmelse med artikel 3 i femte kodeks for støtte til jern- og stålindustrien og derfor var forenelig med fællesmarkedet.
- 20 Ved den anfægtede beslutning godkendes udbetalingen af en støtte på højst 91 950 000 LFR til den luxembourgiske jern- og stålvirksomhed ProfilARBED SA (ARBED), som for 100%’s vedkommende er datterselskab af ARBED SA, der er et luxembourgsk aktieselskab. Støtten udgør 15% af det beløb på 613 000 000 LFR, som ARBED har forpligtet sig til at anvende til miljøbeskyttelse i forbindelse med opførelsen af et nyt elektrisk stålværk på jern- og stålindustriområdet i Esch-Schiffange. Det nye stålværk afløser de eksisterende LDAC-stålværker, som ikke er i overensstemmelse med de nye miljøbestemmelser, der gælder i Luxembourg.
- 21 Sagsøgeren, hvis navn på tidspunktet for sagens anlæg var BISPA, og som nu er UK Steel Association, er en sammenslutning af britiske virksomheder, der på Fællesskabets område fremstiller og leverer jern- og stålprodukter af den type, der er defineret i EKSF-traktatens bilag I. Sammenslutningen repræsenterer disse britiske virksomheder og er etableret i London.

- 22 Selv om det nummer af EF-Tidende, hvori den anfægtede beslutning er gengivet, er dateret den 31. december 1994, var det ikke til rådighed på Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer før den 27. maj 1995.

Retsforhandlinger og parternes påstande

- 23 Sagsøgeren har anlagt sagen ved stævning indgivet til Rettens Justitskontor den 19. juli 1995.
- 24 Ved begæring indleveret den 21. december 1995 har Storhertugdømmet Luxembourg og ARBED SA, som er moderselskab til den virksomhed, der har fået udbetalt den omtvistede støtte, anmodet om at måtte intervenere til støtte for Kommissionens påstande.
- 25 Ved kendelser afsagt den 1. marts 1996 af formanden for Femte Udvidede Afdeling er der givet Storhertugdømmet Luxembourg og ARBED SA tilladelse til at intervenere i sagen til støtte for Kommissionens påstande.
- 26 Indlæggene fra de intervenerende parter og bemærkningerne fra hovedsagens parter vedrørende disse indlæg blev indgivet henholdsvis den 9. april og den 3. juni 1996.
- 27 På grundlag af den refererende dommers rapport har Retten (Femte Udvidede Afdeling) besluttet dels i henhold til procesreglementets artikel 64 at træffe foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse ved at anmode Kommissionen om at besvare et spørgsmål skriftligt, dels at indlede den mundtlige forhandling.

28 Kommissionen har besvaret Rettens anmodning den 19. september 1996, idet den har anført, at Rådet endnu ikke havde afgivet samstemmende udtalelse vedrørende forslaget om tilpasning af femte kodeks, men at Kommissionen havde forelagt Rådet et nyt udkast til fællesskabsregler for støtte til jern- og stålindustrien (sjette kodeks), som skulle afløse femte kodeks, og hvoraf bilaget til Kommissionens svarskrift indeholdt en kopi. Kommissionen bemærkede, at artikel 3 i udkastet til sjette kodeks i det væsentlige havde samme ordlyd som artikel 3 i forslaget om tilpasningen af femte kodeks. Ifølge udkastet skulle EF-rammebestemmelserne fra 1994 for støtte til jern- og stålindustrien anvendes automatisk.

29 Rådet har ikke afgivet samstemmende udtalelse vedrørende det nævnte forslag. Ifølge den endelige ordlyd af sjette kodeks for støtte til jern- og stålindustrien, som blev godkendt ved Kommissionens beslutning nr. 2496/96 efter samstemmende og enstemmig udtalelse fra Rådet, bestemmer denne kodeks ikke, at EF-rammebestemmelserne for støtte til jern- og stålindustrien automatisk skal anvendes på EKSF-området, men fastsætter kriterierne for anvendelse af disse rammebestemmelser på EKSF-området.

30 Parterne har afgivet mundtlige indlæg og besvaret Rettens mundtlige spørgsmål i retsmødet den 11. marts 1997.

31 Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

— Den anfægtede beslutning annulleres.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

32 Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

— Frifindelse.

— Sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.

33 Storhertugdømmet Luxembourg har nedlagt følgende påstande:

— Frifindelse.

— Sagsøgeren tilpligtes at betale sagens, herunder intervenientens, omkostninger.

34 ARBED har nedlagt følgende påstande:

— Frifindelse.

— Kommissionen tilpligtes at betale omkostningerne i forbindelse med ARBED's intervention.

35 Den mundtlige forhandling blev afsluttet ved afgørelse truffet den 25. marts 1997 af formanden for Rettens Femte Udvidede Afdeling.

Den del af den anfægtede beslutning, som vedrører »Kommissionens vurdering«

- 36 I det første afsnit af den del af den anfægtede beslutning, som vedrører »Kommissionens vurdering«, henviser Kommissionen først og fremmest til ordlyden af artikel 3, stk. 1, i femte kodeks for støtte til jern- og stålindustrien. For det andet henviser den, i andet afsnit, til, at den påtænkte støtte skal anvendes til at udskifte ældre anlæg med nye, som opfylder de nye normer i Luxembourg for miljøbeskyttelse. Det understreges i den anfægtede beslutning, at de investeringsomkostninger, som havde været nødvendige for en sådan tilpasning, hvis de ældre anlæg skulle have været opretholdt, ville have været betydeligt større.
- 37 I det tredje afsnit henviser Kommissionen til, »at der i præambelen til fællesskabsreglerne for støtte til jern- og stålindustrien under del II er fastlagt et princip, hvorefter det skal sikres, at der for jern- og stålindustrien og de øvrige sektorer er lige adgang til støtte til miljøbeskyttelse«, og drager heraf den konklusion, dels at »samme fællesskabsbestemmelser om støtte til miljøbeskyttelse ... i princippet [bør] finde generel og ensartet anvendelse over for enhver virksomhed, stålværk eller ej«, dels (i samme afsnit, sidste punktum) at man, »medmindre ... andet er angivet ... derfor [må] gå ud fra, at samme fortolkningsprincipper finder anvendelse for al støtte til miljøbeskyttelse«.
- 38 I fjerde afsnit af samme del af den anfægtede beslutning henviser Kommissionen videre til, at fællesskabsrammebestemmelserne for statsstøtte til miljøbeskyttelse indeholder mulighed for at godkende støtte til virksomheder, som »i stedet for blot at tilpasse eksisterende mere end to år gamle anlæg, vælger at erstatte dem med nye anlæg ...«. I det følgende afsnit fremhæver Kommissionen, at »overførsel af dette almindelige princip i fællesskabsrammebestemmelserne til fællesskabsreglerne for støtte til jern- og stålindustrien synes imidlertid absolut muligt, så længe dette ikke strider imod artikel 3 [i nævnte kodeks]«.

- 39 I sjette afsnit undersøger Kommissionen dernæst, om den påtænkte støtte opfylder alle betingelserne i fællesskabsrammebestemmelserne og fastslår, at dette er tilfældet, og at den også opfylder betingelsen om, at den ikke overstiger det maksimale loft på 15% af bruttoinvesteringen (syvende afsnit).
- 40 Den anfægtede beslutning indeholder følgende konklusion i niende og tiende afsnit: »På denne baggrund og ud fra den betragtning, at artikel 3, stk. 1, i fællesskabsreglerne for støtte til jern- og stålindustrien ikke udelukker, at man kan betragte støtte, der ydes inden for et loft på 15% af bruttoomkostningerne til virksomheder, der for at opfylde nye miljømæssige normer i stedet for at tilpasse anlæg, som bestod mere end to år før de nye normers ikrafttræden, vælger at erstatte dem med nye anlæg, som opfylder de nye normer, som forenelig med fællesmarkedet, når blot støtten ikke overstiger den støtte, der kunne ydes ved tilpasning af det gamle stålværk, mener Kommissionen, at den pågældende støtte er i overensstemmelse med artikel 3 [i femte kodeks for støtte til jern- og stålindustrien] og dermed kan anses for forenelig med fællesmarkedet. Kommissionen har på dette grundlag besluttet af afslutte den procedure, der er indledt over for støtte til fordel for virksomheden ProfilARBED i tilknytning til miljøbeskyttelse, uden at rejse indsigelse«.

Realiteten

Sagens eneste anbringende om, at der foreligger en overtrædelse af EKSF-traktaten eller af enhver retsregel vedrørende dennes gennemførelse, navnlig af artikel 3, stk. 1, i femte kodeks for støtte til jern- og stålindustrien

- 41 Sagsøgeren har kun fremført ét anbringende til støtte for sine påstande, som er, at der foreligger en overtrædelse af EKSF-traktaten eller af enhver retsregel vedrørende dennes gennemførelse, navnlig fordi den anfægtede beslutning tilsidesætter artikel 3, stk. 1, i femte kodeks for støtte til jern- og stålindustrien. Sagsøgeren har i det væsentlige gjort gældende, at den godkendte støtte er bestemt til at skulle anvendes til opførelse af nye anlæg, som er i overensstemmelse med de nye miljøbeskyttelsesnormer, men ikke til at tilpasse eksisterende anlæg til disse normer.

- 42 I betragtning af de modstående argumenter, som parterne har fremført, bør spørgsmålet om, hvorvidt opførelsen af en ny elektrisk ovn i Esch-Schiffange til afløsning af den gamle LDAC-ovn skal anses for en tilpasning af gamle anlæg til de nye normer eller for opførelse af et nyt anlæg, behandles først og særskilt.

Hvorvidt opførelsen af en ny elektrisk ovn i Esch-Schiffange til afløsning af den gamle LDAC-ovn skal anses for en tilpasning af gamle anlæg til de nye normer eller for opførelse af et nyt anlæg

Parternes argumenter

- 43 Intervenienterne har i deres indlæg anført, at der ikke i denne sag er tale om opførelse af et nyt anlæg, som opfylder de nye miljøbeskyttelsesnormer, men om en tilpasning af gamle og af allerede bestående anlæg til disse normer. Den omhandlede støtte opfylder derfor de kriterier, som er fastsat i artikel 3, stk. 1, i femte kodeks for støtte til jern- og stålindustrien, og er følgelig forenelig med fællesmarkedet.
- 44 Storhertugdømmet Luxembourg har forklaret, at de omhandlede anlæg repræsenterer fasen for fremstilling af flydende stål ved produktionscentret i Esch-Schiffange, og at den flydende fase omfatter et maskineri for en integreret produktion, som består af en lysbueovn, et stålværk og to anlæg til kontinuerlig støbning, hvoraf de to sidstnævnte elementer ikke kan fungere uafhængigt af hinanden. Den omtvistede støtte skulle anvendes til at udskifte stålværket, som oprindeligt var et oxygenstålværk af LDAC-typen, med et elektrisk stålværk. Storhertugdømmet Luxembourg fremhæver, at den eneste bestanddel af den flydende fase, som blev udskiftet, var stålværket, og at dette ikke kan betragtes isoleret, men kun udgør et af elementerne i et integreret anlæg til fremstilling af halvfabrikata af stål. Selv om stålværket blev udskiftet, blev anlægget som sådant bibeholdt og blot moderniseret.

- 45 Også ARBED har anført, at opførelsen af en ny elektroovn i produktionskomplekset i Esch-Schiffange ikke kan betragtes som opførelse af et nyt anlæg, men må anses for en modernisering af komplekset.
- 46 Dette bestrides af sagsøgeren, som anfører, at det kun er de to intervenienter, og ikke Kommissionen, som har fremført dette argument. Sagsøgeren gør i det væsentlige gældende, at Storhertugdømmet Luxembourg allerede fremsatte argumentet for Kommissionen efter anmeldelsen af den påtænkte støtte, men at Kommissionen afviste det i den anfægtede beslutning.
- 47 Sagsøgeren har anført, at dette argument indebærer, at der atter rejses tvivl om den anfægtede beslutnings lovlighed. Det fremgår imidlertid af EKSF-traktatens artikel 33, at Domstolen kun kan foretage en retlig og ikke nogen økonomisk prøvelse af grundene til at anfægte en beslutning (Domstolens dom af 18.3.1980, forenede sager 154/78, 205/78, 206/78, 226/78-228/78, 263/78, 264/78, 30/79, 31/79, 83/79 og 85/79, Ferriera Valsabbia m.fl. mod Kommissionen, Sml. s. 907, præmis 11), samt at der tilkommer Kommissionen et skøn ved vurderingen af de faktiske omstændigheder. Så længe det ikke er gjort gældende, at Kommissionen har gjort sig skyldig i magtfordrejning eller begået en åbenbar fejl, omfatter Rettens prøvelsesret ifølge sagsøgeren ikke skønnet vedrørende den situation, der er en følge af de økonomiske forhold eller omstændigheder.
- 48 Heraf slutter sagsøgeren, at intervenienternes argumentation ikke er relevant for sagen og må afvises.
- 49 Endvidere har sagsøgeren anført, at den af ARBED påtænkte investering — således som det fremgår af de forklaringer, der er indeholdt i bilaget til sagsøgerens bemærkninger vedrørende intervenienternes indlæg — havde til formål at udskifte den eksisterende produktionsproces — som er baseret på den traditionelle metode for fremstilling af »smeltet jern«, og hvorunder der anvendes et stålværk, der er baseret på en teknik med anvendelse af ren oxygen, eller et LDAC-stålværk —

med en elektroproduktionsproces, der giver ARBED mulighed for at anvende gammelt jern som det vigtigste råstof i stedet for at være afhængig af jernmalm og forkokset kul, som traditionelt blev udvundet i nærheden af jern- og stålkomplekset i Esch-Schiffange, og hvoraf råvareforekomsten snart vil være udtømt. Sagsøgeren fremhæver, at der på grund af Luxembourgs geografiske beliggenhed i mangel af denne substitutionsmulighed skete en stigning i ARBED's produktionsomkostninger, fordi transportomkostningerne indgik i priserne på råstoffer. Den omstændighed, at det gamle LDAC-stålværk blev udskiftet med et nyt elektrisk stålværk, som er det vigtigste element i den nye produktionsproces, indebærer, at der ikke kan antages at være foretaget en tilpasning af en allerede eksisterende produktionsproces, men at der er tale om en udskiftning heraf. Endelig understreger sagsøgeren, at de bestående LDAC-anlæg vil blive endeligt lukket i slutningen af 1997, når udskiftningen af produktionsprocessen er tilendebragt, hvilket fremgår af ARBED's erklæringer i de meddelelser fra selskabet, som sagsøgeren har vedlagt sine bemærkninger vedrørende intervenienternes indlæg.

Retten's bemærkninger

- 50 I betragtning af de særlige omstændigheder i sagen og sammenhængen mellem, på den ene side, intervenienternes argumentation vedrørende spørgsmålet, om den omhandlede støtte havde til formål at medvirke til en tilpasning af de allerede bestående anlæg, og, på den anden side, det eneste anbringende, som sagsøgeren har fremført til støtte for sagen — og som baseres på, at artikel 3, stk. 1, i femte kodeks for støtte er tilsidesat — finder Retten, at intervenienternes argumentation bør behandles, uden at det er nødvendigt at træffe afgørelse vedrørende formaliteten.
- 51 Ifølge den anfægtede beslutning (jf. ovenfor, præmis 36) har den omhandlede støtte til formål at fremme udskiftningen af et gammelt anlæg med et nyt, som opfylder de nye miljøbeskyttelsesnormer i Luxembourg.
- 52 I den del af den anfægtede beslutning, som vedrører »støtten«, fastslår Kommissionen således følgende i det næstsidste afsnit: »I betragtning af de betydelige investeringsudgifter i forbindelse med tilpasningen af de bestående LDAC-stålværker

til beskyttelsesnormerne og med henblik på at undgå, at en stor del af investeringen går tabt, når de bestående værker udskiftes, har ARBED besluttet at fremskynde sit program for udskiftning af stålværkerne med anlæg, der opfylder bestemmelserne vedrørende miljøbeskyttelse. Miljøbeskyttelsesandelen af de investeringsomkostninger, som ARBED har afholdt i forbindelse med det nye stålværk, er på 613 mio. LFR.«

- 53 I forbindelse med sin gennemgang af støtten anfører Kommissionen følgende længere fremme i beslutningen, nemlig det andet afsnit af den del, som vedrører »Kommissionens vurdering«: »Det fremgår af sagens elementer, at ARBED, i stedet for at tilpasse de gamle anlæg til de nye normer, har valgt at fremskynde sit program for udskiftning af de ældre anlæg med nye, som opfylder de kriterier, der er indført med de nye normer. Det elektriske stålværk udgør en udskiftning, som opfylder de nye normer af det tidligere LDAC-stålværk, som blev opført i 60'erne og 70'erne. Dersom de bestående anlæg skulle bibeholdes, ville de investeringsomkostninger, som ARBED skulle have afholdt, have beløbet sig til 1,5 mia. LFR, heraf 750 mio. LFR til primært støvfilter med et nyt røgkonditioneringstårn til en konverter før det tørre elektrofilter (150 mio. LFR) og med et nyt kedelanlæg med skorsten (600 mio. LFR) samt 750 mio. LFR til stålværkets sekundære støvfilter. Det følger heraf, at investeringsomkostningerne til miljøbeskyttelse i det nye anlæg ikke overstiger, hvad der ville have været tilfældet i forbindelse med en tilpasning af de gamle anlæg.«

- 54 Endvidere fremgår det af sagens akter, at Storhertugdømmet Luxembourg havde anmeldt den påtænkte støtte som led i en investering, der skulle anvendes til at fremskynde planen for udskiftningen af de eksisterende stålværker. Den luxembourgske økonomiminister havde således tilsendt Kommissionen en skrivelse, der var dateret den 29. december 1993, og som blev fremsendt til denne ved skrivelse af 30. december 1993 fra Storhertugdømmet Luxembourgs faste repræsentation. Overskriften til den førstnævnte skrivelse var »Skrivelse vedrørende de investeringer, som ProfilARBED SA foretager til fremme af miljøbeskyttelsen som led i opførelsen af et elektrisk stålværk i Esch-Schiffange«, og der tales i første afsnit af skrivelser om »opførelsen af et nyt elektrisk stålværk i Esch-Schiffange«.

- 55 Det anførte bekræftes af en skrivelse af 31. marts 1994 fra den luxembourgiske økonomiminister, som blev oversendt til Kommissionen ved skrivelse af 5. april 1994 fra Storhertugdømmet Luxembourgs faste repræsentation, hvori det hedder (s. 2, sidste afsnit): »I betragtning af de betydelige investeringsomkostninger, der er forbundet med at tilpasse de bestående LDAC-stålværker til de gældende miljøbeskyttelsesnormer og for at undgå, at en større del af denne investering går tabt, når bestående stålanlæg skal udskiftes inden for de kommende år, har selskabet Profil-ARBED besluttet at fremskynde planen for udskiftningen af disse stålværker med anlæg, som opfylder de gældende tekniske krav såvel i henseende til fremstillingen af stålet som til miljøbeskyttelsen.«
- 56 Endvidere har ARBED under den mundtlige forhandling anført, at det samlede kompleks ikke bestod af den nye elektroovn alene, men at denne var det vigtigste element heri.
- 57 Som svar på et skriftligt spørgsmål fra Retten under den mundtlige forhandling har Storhertugdømmet Luxembourg desuden bekræftet, at det under en produktionsproces, hvor der benyttes anlæg, som er baseret på en teknik med ren oxygen, eller de eksisterende LDAC-anlæg, er muligt at benytte skrot som råstof for 30-40%’s vedkommende, mens det under den elektriske produktionsproces, der tilvejebringes ved hjælp af den investering, hvortil der er ydet den i sagen omhandlede støtte, er muligt for 100%’s vedkommende at benytte skrot som råstof. Det må derfor konstateres, at såvel produktionsprocessen som råstoffernes sammensætning har ændret sig som følge af den investering, hvortil der er ydet støtte.
- 58 Desuden skal det fremhæves, at sagsøgeren, uden at blive modsagt hverken af intervenienterne eller af Kommissionen, har anført, at de eksisterende LDAC-anlæg vil blive endeligt lukket i slutningen af 1997. På dette tidspunkt vil udskiftningen af det bestående anlæg, som skal foretages ved hjælp af den investering, hvortil der er ydet støtte, være afsluttet.

- 59 Ud fra disse betragtninger finder Retten, at de gældende grænser for tilpasning af et bestående anlæg er overskredet, når henses til omfanget af de anlæg, som er udskiftet, betydningen af de ændringer, der er foretaget i produktionsprocessen, samt den væsentlige ændring, der er sket i sammensætningen af råstofferne på grund af den investering, hvortil der er ydet støtte. Følgelig kunne Kommissionen med rette antage i den anfægtede beslutning (jf. ovenfor, præmis 51, 52 og 53), at den investering, hvortil der er ydet støtte, ikke var en tilpasning af gamle anlæg til nye normer, men en udskiftning af gamle anlæg med nye, som opfyldte de kriterier, der er fastsat i de nye miljøbeskyttelsesnormer.
- 60 Følgelig er intervenienternes argument på dette punkt ubegrundet.

Tilsidesættelse af artikel 3, stk. 1, i femte kodeks for støtte til jern- og stålindustrien

Parternes argumenter

- 61 Sagsøgeren har gjort gældende, at den opfattelse, som gengives i den anfægtede beslutning, og hvorefter artikel 3, stk. 1, i femte kodeks for støtte til jern- og stålindustrien (jf. ovenfor, præmis 5) indeholder hjemmel til at anse en støtte, som skal anvendes til *opførelse af et nyt anlæg*, for en støtte til miljøbeskyttelse, strider mod bestemmelsens klare og utvetydige ordlyd, som kun omfatter støtte ydet til fremme af tilpasningen til nye lovbestemte miljøbeskyttelsesnormer af *anlæg, som har været i drift i mindst to år* før disse normers ikrafttrædelse.
- 62 Efter sagsøgerens opfattelse har Kommissionen støttet sin antagelse om, at det er muligt at anvende de rammebestemmelser for statsstøtte, som er vedtaget i medfør af EF-traktaten, automatisk inden for EKSF-området på den anden betragtning i del II i betragtningerne til femte kodeks (jf. ovenfor, præmis 5). Denne automatiske

anvendelse er i strid med femte kodeks, nærmere betegnet med dennes artikel 3 og med selve ordlyden af førnævnte andet afsnit, som udtrykkeligt kræver, at der indgives et forslag om tilpasning, såfremt EF-rammebestemmelserne afviger fra femte kodeks, hvilket er tilfældet i denne sag. Sagsøgeren anfører, at Kommissionen fremsatte et sådant forslag om tilpasning af femte kodeks efter vedtagelsen af den anfægtede beslutning, og at Kommissionen ved fremsættelsen af dette ændringsforslag erkendte, at den vide fortolkning, den havde anlagt af artikel 3, stk. 1, i femte kodeks, retligt var fejlagtig.

- 63 Desuden har sagsøgeren anført, at Kommissionens vide fortolkning af artikel 3, stk. 1, i femte kodeks strider mod de gældende bestemmelser for statsstøtte inden for EKSF-området og de principper, som ligger til grund herfor.
- 64 Ifølge sagsøgeren er EKSF-traktatens bestemmelser om statsstøtte forskellige fra EF-traktatens regler. Således forbyder EKSF-traktatens artikel 4, litra c), tilskud eller anden støtte ydet af staterne, i hvilken som helst form dette sker, mens det efter EF-traktatens artikel 92 er muligt på de i bestemmelsen fastsatte betingelser at yde offentlig støtte.
- 65 Sagsøgeren har anført, at Kommissionen for at overvinde de alvorlige problemer, der var opstået for virksomhederne inden for EKSF-området, under iagttagelse af den meget rigoristiske procedure i EKSF-traktatens artikel 95 vedtog en undtagelse fra det generelle princip om forbud mod støtte inden for dette område, nemlig i form af udstedelsen af den første kodeks for støtte til jern- og stålindustrien, som senere er blevet afløst af de efterfølgende versioner.
- 66 Heraf slutter sagsøgeren, at kodeksen for støtte til jern- og stålindustrien skal fortolkes snævert og udelukkende på grundlag af dens ordlyd, idet det er et grundlæggende retsprincip, at undtagelser fra et princip, der er indeholdt i en traktat, skal fortolkes snævert.

- 67 Kommissionen har for det første gjort gældende, at støtten var i overensstemmelse med EF-rammebestemmelserne fra 1994. Sagsøgeren bestrider heller ikke, at omkostningerne for tilpasningen af de gamle anlæg til de nye miljøbeskyttelsesnormer var væsentligt større end de udgifter, som var nødvendige for at bringe de nye anlæg i overensstemmelse med normerne, og at den maksimale støtte, som kunne være godkendt på grund af at artikel 3, stk. 1, i femte kodeks, følgelig ville have været væsentlig større end den støtte, som blev godkendt i den anfægtede beslutning.
- 68 Hvad angår sagsøgerens argument om, at Kommissionen har anlagt en for vid fortolkning af artikel 3 i femte kodeks, har Kommissionen anført, at den ikke har anlagt en for eftergivende fortolkning, men tværtimod har taget hensyn til femte kodeks' formål og til sine forpligtelser efter EKSF-traktaten.
- 69 Kommissionen har anført, at den anfægtede beslutning er i fuld overensstemmelse med ordlyden af og formålet med artikel 3, stk. 1, i femte kodeks og med selve kodeksen som helhed, da den heri indeholdte løsning er den, som mest effektivt sikrer, at støttemodtagerens produktionsanlæg opfylder de nye miljøbeskyttelsesnormer. Efter Kommissionens opfattelse forudsætter den rette forståelse af artikel 3, stk. 1, i femte kodeks, at der foretages en undersøgelse af den videre interesse, som er knyttet til kodeksens formål, og anlægges en korrekt vurdering af den stigende betydning, som hensynet til miljøet indtager i Fællesskabets politik. Kommissionen har anført, at den ved vedtagelsen af den anfægtede beslutning handlede i overensstemmelse med EKSF-traktatens artikel 3, litra d), som foreskriver en forpligtelse til i fælles interesse at overvåge opretholdelsen af sådanne vilkår, at virksomhederne tilskyndes til at udvikle og forbedre deres produktionsapparat og til at fremme en rationel udnyttelse af de naturlige ressourcer på en sådan måde, at hensynsløs udtømmning undgås. Heraf slutter Kommissionen, at selve EKSF-traktaten foreskriver en forpligtelse til at træffe foranstaltninger til i fælles interesse at sikre beskyttelsen af miljøet.
- 70 Kommissionen har henvist til, at den europæiske fælles akt forstærkede Fællesskabets beføjelser inden for miljøbeskyttelsesområdet. Således bestemmer navnlig EF-traktatens artikel 130 R, stk. 2, første afsnit, in fine, at »kravene med hensyn til miljøbeskyttelse skal integreres i udformningen og gennemførelsen af Fællesskabets politikker på andre områder«.

- 71 Kommissionen har fremhævet, at formålet med artikel 3, stk. 1, i femte kodeks stemmer overens med den tilsvarende bestemmelse i EF-rammebestemmelserne fra 1994. Efter Kommissionens opfattelse bekræfter henvisningen i femte kodeks' betragtninger til bestemmelserne om støtte til miljøbeskyttelse i de to sæt rammebestemmelser vedrørende statsstøtte [EF- og EKSF-rammebestemmelserne, hvoraf de sidstnævnte bestemmelser er indeholdt i femte kodeks], at jern- og stålindustrien og de øvrige sektorer, hvori der ydes støtte til miljøbeskyttelse, skal behandles ens.
- 72 Kommissionen har anført, at de principper, som ligger til grund for bestemmelserne i femte kodeks vedrørende statsstøtte til miljøbeskyttelse, og som ikke er blevet ændret, er klarere udtrykt i del II i betragtningerne til fjerde kodeks, hvori det hedder, at »det ville være urimeligt ... at forbyde, at der ydes støtte ... til at bringe værkerne på linje med nye miljønormer. Støtte til disse formål, som er i den offentlige interesse, og som opfylder de betingelser, der er fastsat i denne beslutning, skal kunne ydes til jern- og stålindustrien, på samme måde som lignende støtte kan ydes til andre erhvervsgræne i henhold til EØF-traktatens artikel 92 og 93«.
- 73 Kommissionen har anført, at det er muligt at yde støtte til virksomheder, som i stedet for blot at tilpasse eksisterende anlæg, der har været i drift i mindst to år, vælger at udskifte dem med nye anlæg, som opfylder de nye normer, og hævder, at denne fortolkning bekræftes af artikel 3, stk. 2, i femte kodeks. Ifølge denne bestemmelse må støtten ikke overstige 15% — udtrykt i nettosubventionsækvivalent — af de investeringsudgifter, der er direkte knyttet til den pågældende miljøbeskyttelsesforanstaltning, og det foreskrives udtrykkeligt i bestemmelsen, at såfremt investeringen ledsages af en forøgelse af produktionskapaciteten i det pågældende anlæg, tages der kun hensyn til størrelsen af investeringen i forhold til den oprindelige kapacitet.
- 74 Kommissionen finder ikke, at det af sagsøgeren fremførte argument, hvorefter Kommissionens forslag til Rådet bekræfter, at Kommissionens fortolkning af

artikel 3, stk. 1, er fejlagtig, støttes af de faktiske omstændigheder. Kommissionen har anført, at når den i sin anmodning om en samstemmende udtalelse har fremhævet forskellen i ordlyden af de gældende bestemmelser i femte kodeks og EF-rammebestemmelserne, er det fordi, den finder, at den foreslåede tilpasning vil have en bekræftende karakter, som vil forbedre gennemskueligheden af femte kodeks uden dog at ændre dens indhold eller mening.

- 75 Kommissionen har fremhævet, at den også har taget hensyn til de særlige fordele, som den påtænkte investering vil have for miljøbeskyttelsen i betragtning af de luxembourgske normers strenghed, og til den omstændighed, at støttebeløbet var mindre, end det ville have været, såfremt anlæggene var blevet tilpasset. Ifølge Kommissionen er det i strid med femte kodeks' formål at straffe en medlemsstat, som fastsætter strengere normer end andre medlemsstater.
- 76 Endvidere har Kommissionen anført, at et af de anbringender til støtte for at annullere en beslutning, som kan gøres gældende i henhold til EKSF-traktatens artikel 33, er, at der foreligger en »overtrædelse af denne traktat«, men at en behandling af dette anbringende ikke kan medføre nogen realitetsprøvelse af den økonomiske analyse, som den anfægtede beslutning er baseret på, da de anbringender, der kan gøres gældende mod en beslutning, efter artikel 33 udtrykkeligt er begrænset til dem, som kan underkastes judiciel kontrol, og denne ikke omfatter skønnet vedrørende den økonomiske situation. Hvad angår kontrollen af, om beslutninger, der er truffet på grundlag af artikel 95 og femte kodeks, er lovlige, finder Kommissionen, at denne kontrol må begrænses til, om den har begået en åbenbar fejl ved vurderingen af, om den godkendte støtte var nødvendig for at opfylde traktatens formål.
- 77 Storhertugdømmet Luxembourg har gjort gældende, at femte kodeks' artikel 3 fastsætter tre betingelser for, at en støtte kan erklæres forenelig med fællesmarkedets tilfredsstillende funktion, nemlig for det første, at støtten er ydet med henblik på at fremme tilpasningen af bestående anlæg til nye lovbestemte miljøbeskyttelsesnormer, for det andet, at de pågældende anlæg har været i drift i mindst to år, og for det tredje, at støtten højst udgør 15% af det nettobeløb, som anvendes til investeringen. Efter Storhertugdømmet Luxembourgs opfattelse er disse tre betingelser opfyldt i denne sag.

- 78 Storhertugdømmet Luxembourg har anført, at den første betingelse — hvorefter støtten skal ydes til at fremme tilpasningen af bestående anlæg til nye lovbestemte miljøbeskyttelsesnormer, er opfyldt i denne sag, idet der blev vedtaget to ministerielle bekendtgørelser, som fastlægger de betingelser for udnyttelse af driften, der blev pålagt ProfilARBED SA, og som navnlig vedrører støv- og støjemissionen.
- 79 Efter Storhertugdømmet Luxembourgs opfattelse er også den anden betingelse opfyldt, altså betingelsen om, at de pågældende anlæg skal have været i drift i mindst to år. Det anfører, at de pågældende anlæg repræsenterer den flydende fase ved produktionscentret i Esch-Schiffange, og at dette center ud over den flydende fase omfatter en lysbueovn og to trækværker, samt at det er ubestridt, at produktionscentret havde været i drift mere end to år på det tidspunkt, da de nye normer trådte i kraft.
- 80 Hvad angår den tredje betingelse, hvorefter støtten højst må udgøre 15% af nettoinvesteringen, anfører den luxembourgske regering, at det støttebeløb, som Kommissionen godkendte, ligger væsentligt under det maksimale beløb, som er nævnt i femte kodeks' artikel 3, stk. 2, da det udgør 15% af ProfilARBED SA's bruttoinvestering. Det loft, der er fastsat i artikel 3, er på 15% af nettoinvesteringen, hvilket svarer til omkring 25-30% af bruttoinvesteringen.
- 81 Storhertugdømmet Luxembourg har endvidere anført, at ordlyden af femte kodeks' artikel 3 er identisk med den tilsvarende bestemmelse i EF-rammebestemmelserne fra 1987, som fandt anvendelse på tidspunktet for vedtagelsen af femte kodeks. Det tilføjer, at disse rammebestemmelser ikke udelukkende vedrørte anlæg, således som det er tilfældet efter femte kodeks, men også vedrørte anskaffelsen af yderligere udstyr og ændringen af produktionsprocesserne. Bestemmelserne i femte kodeks bør fortolkes på grundlag af EF-rammebestemmelserne, da femte kodeks er baseret på princippet om, at der skal være lige adgang til at opnå støtte til miljøbeskyttelse, uanset inden for hvilken økonomisk sektor de pågældende virksomheder er aktive. Følgelig kan der også opnås støtte til tilpasning af produktionsprocessen. I denne sag medførte de af ProfilARBED foretagne investeringer netop en ændring af produktionsprocessen.

- 82 ARBED har gjort gældende, at det eneste spørgsmål, der opstår vedrørende fortolkningen af artikel 3, stk. 1, i femte kodeks, er, om der gælder en begrænsning i omfanget af moderniseringen af de anlæg, som er nødvendige for at opfylde de nye miljøbeskyttelsesnormer. Så længe støtten bidrager til opfyldelsen af det formål, som tilstræbes med artikel 3 i femte kodeks, er der efter ARBED's opfattelse intet i denne bestemmelse, som forpligter Kommissionen til at tage hensyn til moderniseringens karakter og omfang.
- 83 Selv om man antager, at udskiftningen af LDAC-stålværkerne med elektriske ovne er en udskiftning af et bestående anlæg og ikke nogen tilpasning heraf, har Kommissionen ifølge ARBED anvendt femte kodeks korrekt ved at lægge til grund, at en sådan udskiftning er omfattet af kodeksens artikel 3, stk. 1.
- 84 ARBED bestrider også, at det, som hævdedet, er nødvendigt at foretage en udtrykkelig tilpasning af femte kodeks for at bringe den i overensstemmelse med udviklingen af den ordning for støtte til miljøbeskyttelse, som er fastsat i EF-traktaten, da det efter selskabets opfattelse allerede ifølge de EF-regler vedrørende miljøbeskyttelse, som var i kraft, da femte kodeks blev vedtaget, var muligt at godkende statsstøtte til virksomheder, for at disse kunne tilpasse deres eksisterende virksomhed til de nye miljøbeskyttelsesnormer, idet den eneste betingelse herfor var, at der mindst to år før ikrafttrædelsen af de pågældende bestemmelser havde været udøvet en forurenende virksomhed, således som det allerede fremgik af EF-rammebestemmelserne fra 1974, og således som det blev bekræftet af EF-rammebestemmelserne fra 1987.
- 85 ARBED har endvidere anført, at sagsøgerens argument om, at det er nødvendigt at anlægge en strikt fortolkning af femte kodeks' artikel 3, stk. 1, ikke tager hensyn til EKSF-traktatens særlige karakter og dens begrænsede rækkevidde. Efter ARBED's opfattelse må forbuddet i EKSF-traktatens artikel 4, litra c), mod tilskud eller anden støtte ydet af staterne eller særlige byrder pålagt af dem, i hvilken som helst form det sker, i betragtning af traktatens begrænsede rækkevidde forstås således, at det vedrører støtte til produktionen og/eller distributionen, men ikke kan omfatte støtte til miljøbeskyttelse, da miljøbeskyttelsespolitikken ikke omfattes af EKSF-traktaten. ARBED understreger, at det netop var fordi miljøbeskyttelsespolitikken

ikke omfattes af EKSF-traktaten, at Kommissionen kunne basere vedtagelsen af artikel 3 i femte kodeks for støtte til jern- og stålindustrien på EKSF-traktatens artikel 95, stk. 1, da denne bestemmelse udelukkende finder anvendelse i »de tilfælde, som ikke omhandles i denne traktat«. Hvis de regler, som er fastsat i kodekserne for støtte til jern- og stålindustrien, var en undtagelse fra EKSF-traktatens artikel 4, således som det hævdes af sagsøgeren, burde Kommissionen have baseret sig på artikel 95, stk. 3.

- 86 Det sagsøgende selskab afviser dette argument. Selskabet har gjort gældende, at når Kommissionen baserede sit forslag om en beslutning vedrørende godkendelse af, at der udbetales støtte til jern- og stålvirksomheder med henblik på miljøbeskyttelse, på EKSF-traktatens artikel 95, stk. 1, beroede dette på, at der ikke findes nogen bestemmelser i EKSF-traktaten vedrørende statsstøtte til stålproducerende virksomheder. Heraf slutter sagsøgeren, at femte kodeks' artikel 3, stk. 1, er en undtagelse fra EKSF-traktatens artikel 4 og derfor må fortolkes indskrænkende.

Rettens bemærkninger

- 87 Det skal undersøges, om den opfattelse, der ligger til grund for den anfægtede beslutning — og hvorefter artikel 3, stk. 1, i femte kodeks for støtte til jern- og stålindustrien indeholder hjemmel til at yde støtte til udskiftning af bestående anlæg med nye, som opfylder miljøbeskyttelsesnormerne — er korrekt, når henses til den pågældende bestemmelses ordlyd, den sammenhæng, hvori den indgår, og dens formål.
- 88 Hvad for det første angår ordlyden af artikel 3, stk. 1, må det fastslås, at denne bestemmelse kun vedrører »tilpasningen til nye lovbestemte ... normer af anlæg, som har været i drift i mindst to år før disse normers ikrafttrædelse ...«. Ud fra en helt bogstavelig fortolkning udelukker artikel 3, stk. 1, altså enhver investering, som ikke er foretaget med henblik på at tilpasse anlæg, som har været i drift — såsom når disse udskiftes med nye anlæg — selv om disse er i overensstemmelse med miljøbeskyttelsesnormerne.

- 89 Kommissionen har i den anfægtede beslutning erkendt, at der ikke i denne sag var tale om tilpasning af bestående anlæg, men om udskiftning af bestående anlæg med nye. Kommissionen har dog fastholdt, at artikel 3, stk. 1, også omfatter dette forhold, såfremt bestemmelsen fortolkes ud fra sin sammenhæng og sit formål.
- 90 Det må herefter undersøges, om denne fortolkning er berettiget.
- 91 Det anføres i tredje afsnit af den del af den anfægtede beslutning, som vedrører »Kommissionens vurdering«, at de samme fællesskabsbestemmelser om støtte til miljøbeskyttelse bør finde generel og ensartet anvendelse over for enhver virksomhed, uanset om den er et stålværk eller ej, og der henvises til støtte herfor til det princip, som er fastslået i del II af betragtningerne til femte kodeks, hvorefter det skal sikres, at der for jern- og stålindustrien og de øvrige sektorer er lige adgang til støtte til miljøbeskyttelse.
- 92 Endvidere anføres det i den anfægtede beslutning i fjerde afsnit af den del, som vedrører »Kommissionens vurdering«, at det i fællesskabsrammebestemmelserne for statsstøtte til miljøbeskyttelse, som blev offentliggjort i EF-Tidende C 72 af 10. marts 1994, udtrykkeligt er fastlagt, at virksomheder, der i stedet for blot at tilpasse eksisterende mere end to år gamle anlæg, vælger at erstatte de gamle med nye anlæg, der opfylder de nye normer, kan opnå støtte til den del af investeringsomkostningerne, der ikke overstiger omkostningerne til tilpasning af gamle anlæg.
- 93 Endelig anføres det i den anfægtede beslutning i femte afsnit af den del, som vedrører »Kommissionens vurdering«, at overførslen af dette almindelige princip i fællesskabsrammebestemmelserne til fællesskabsreglerne for støtte til jern- og stålindustrien absolut synes muligt, så længe dette ikke strider mod artikel 3 i femte kodeks, og det konkluderes i ottende afsnit, at den pågældende støtte er forenelig med fællesmarkedet.

94 Dette ræsonnement kan ikke tiltrædes.

- 95 For det første bemærkes, at femte kodeks indeholder regler, som indeholder hjemmel til at yde støtte til jern- og stålindustrien i tilfælde, som er udtømmende angivet, og at den principielt fastslår i artikel 1, stk. 1, at denne form for støtte kun kan betragtes som fællesskabsstøtte og dermed som forenelig med fællesmarkedets tilfredsstillende funktion, hvis den opfylder bestemmelserne i artikel 2-5. Støttens forenelighed med fællesmarkedet må derfor vurderes på grundlag af disse bestemmelser.
- 96 For det andet skal Retten bemærke, at femte kodeks for støtte til jern- og stålindustrien ikke foreskriver, at EF-rammebestemmelserne finder automatisk anvendelse inden for jern- og stålsektoren. En automatisk anvendelse af disse bestemmelser kan heller ikke udledes af det princip, der er fastslået i betragtningerne til femte kodeks, og hvorefter det skal sikres, at der for jern- og stålindustrien og de øvrige sektorer er lige adgang til støtte til miljøbeskyttelse. Hvad angår ordningen for støtte til miljøbeskyttelse fastslår betragtningerne til femte kodeks nemlig alene, at de regler, der var fastsat i de to sæt rammebestemmelser, var identiske på tidspunktet for vedtagelsen af femte kodeks. Ifølge andet afsnit af del II i betragtningerne til femte kodeks (jf. ovenfor, præmis 5) er det dog nødvendigt, hvis de regler, der er fastsat i de to sæt rammebestemmelser, ændres væsentligt inden for femte kodeks' gyldighedsperiode, at fremsætte et forslag om tilpasning af femte kodeks til EF-rammebestemmelserne. Følgelig finder EF-rammebestemmelserne ikke automatisk anvendelse på jern- og stålsektoren.
- 97 For det tredje bemærkes, at de EF-rammebestemmelser, som var i kraft på tidspunktet for vedtagelsen af femte kodeks — nemlig de EF-rammebestemmelser, som blev vedtaget i 1980 og forlænget i 1987 — blev ændret i 1994. Ifølge sidstnævnte afsnit af punkt 3.2.3. A i disse nye rammebestemmelser er det muligt at yde støtte til investeringer, som er foretaget med henblik på at udskifte bestående anlæg med nye. En sådan mulighed bestod ikke udtrykkeligt efter EF-rammebestemmelserne fra 1987, som var i kraft på tidspunktet for vedtagelsen af femte kodeks.

- 98 Der forelå derfor den situation, som var nævnt i andet afsnit af del II i betragtningerne til femte kodeks, da de regler, der var fastsat i EF-rammebestemmelserne fra 1987, inden for femte kodeks' gyldighedsperiode blev ændret væsentligt ved EF-rammebestemmelserne fra 1994. Anvendelsen af det princip, der var fastslået i de nye EF-rammebestemmelser fra 1994, på EKSF-området, var således betinget af fremsættelse af et forslag om tilpasning af femte kodeks til disse nye rammebestemmelser.
- 99 Kommissionen fremsatte et sådant tilpasningsforslag den 14. marts 1995 (jf. ovenfor, præmis 9 og 10), efter at den anfægtede beslutning var blevet vedtaget. Formålet med tilpasningsforslaget var netop at ændre artikel 3 i femte kodeks. I forslaget punkt 5 bemærkede Kommissionen, at de nye EF-rammebestemmelser fra 1994 for statsstøtte til miljøbeskyttelse på mindst fem større punkter adskilte sig fra de tidligere rammebestemmelser og dermed fra femte kodeks for støtte til jern- og stålindustrien. Blandt disse fem større punkter nævnte Kommissionen udtrykkeligt muligheden efter de nye EF-rammebestemmelser fra 1994 (jf. sidstnævnte afsnit i disse bestemmelser punkt 3.2.3. A) for under visse betingelser at yde støtte til virksomheder, der i stedet for blot at tilpasse eksisterende anlæg, som er mere end to år gamle, vælger at erstatte dem med nye anlæg, der opfylder de nye normer. Fremsættelsen af dette forslag bekræfter, som sagsøgeren med rette har anført, at Kommissionen antog, at det var nødvendigt at ændre artikel 3 i femte kodeks for at kunne anvende det princip, der er indeholdt i EF-rammebestemmelserne, på EKSF-området, og modsiger dermed den fortolkning, Kommissionen har anlagt i den anfægtede beslutning af femte kodeks' artikel 3, stk. 1. Kommissionen kan derfor ikke med føje hævde, at tilpasningsforslaget kun havde til formål at forbedre gennemskueligheden af femte kodeks uden at ændre dennes indhold og mening.
- 100 Endvidere bemærkes, at heller ikke sjette kodeks for støtte til jern- og stålindustrien, som blev godkendt ved Kommissionens beslutning nr. 2496/96, foreskriver, at reglen i EF-rammebestemmelserne fra 1994 vedrørende støtte til miljøbeskyttelse automatisk skal anvendes på EKSF-området, men fastlægger kriterierne for rammebestemmelsernes anvendelse på EKSF-området.

- 101 Under hensyn til samtlige de anførte betragtninger må det fastslås, at femte kodeks' artikel 3 ikke indeholder hjemmel til at yde støtte til virksomheder, som i stedet for at tilpasse eksisterende anlæg vælger at udskifte disse med nye anlæg, som opfylder de nye miljøbeskyttelsesnormer. Den opfattelse, som ligger til grund for den anfægtede beslutning — og hvorefter det er muligt at udvide denne regel i EF-rammebestemmelserne til også at gælde for kodeksen vedrørende støtte til jern- og stålindustrien i det omfang, den ikke strider mod affattelsen af femte kodeks' artikel 3 — må herefter forkastes, da den er i modstrid med artiklens klare ordlyd.
- 102 Denne konklusion afkræftes hverken af den omstændighed, at de omhandlede nationale miljøbeskyttelsesnormer er strengere end i andre medlemsstater, eller af, at det godkendte støttebeløb er mindst en tredjedel lavere end det beløb, som i givet fald kunne være blevet godkendt, eller af den omstændighed, at støtten ikke overskrider den fastsatte grænse på 15% af de investeringsudgifter, der er direkte knyttet til den pågældende miljøbeskyttelsesforanstaltning, da disse betragtninger ikke kan begrunde, at der ydes en støtte til jern- og stålindustrien, som ikke opfylder de betingelser, der er fastsat i artikel 3, stk. 1, i femte kodeks.
- 103 Følgelig kan Storhertugdømmet Luxembourgs argument om, at den omtvistede støtte opfylder de tre betingelser, der er fastsat i artikel 3 i femte kodeks for støtte til jern- og stålindustrien, ikke tiltrædes, da den første betingelse, hvorefter støtten skal ydes til at fremme bestående anlægs tilpasning til nye miljøbeskyttelsesnormer, ikke er opfyldt i denne sag. Herefter er det overflødigt at gennemgå Storhertugdømmet Luxembourgs argumenter vedrørende de to øvrige betingelser.
- 104 Hvad angår intervenienternes argument om, at det ikke var nødvendigt at foretage en udtrykkelig tilpasning af femte kodeks for støtte til jern- og stålindustrien, fordi EF-rammebestemmelserne fra 1987 — og endda allerede dem fra 1974 — indeholdt hjemmel til at yde støtte til at udskifte gamle anlæg med nye, som er i overensstemmelse med de nye miljøbeskyttelsesnormer, bemærkes indledningsvis, at hen-

visningen til EF-rammebestemmelserne fra 1974 er irrelevant i denne sag, da de rammebestemmelser, hvortil femte kodeks henviser, og som var i kraft på tidspunktet for dennes vedtagelse, var EF-rammebestemmelserne fra 1980, som blev forlænget i 1987. Undersøgelsen af, om en støtte til at fremme udskiftningen af bestående anlæg med nye, der er i overensstemmelse med de nye miljøbeskyttelsesnormer, kan erklæres forenelig med fællesmarkedet, må derfor foretages på grundlag af femte kodeks og EF-rammebestemmelserne fra 1987.

- 105 Ifølge EF-rammebestemmelserne fra 1980, som blev forlænget i 1987, kan »de investeringer, der foretages til overholdelse af normerne ... tage form af enten installering af yderligere udstyr til at nedsætte eller fjerne forurening og gener eller tilpasse produktionsprocesserne til samme formål. I sidstnævnte tilfælde vil den del af investeringen, som medfører en forøgelse af den bestående produktionskapacitet, ikke kunne betragtes som støtteberettiget ... Virksomhederne skal selv bære samtlige omkostninger ved normal investering i udskiftning og driftsudgifter« (punkt 3.2.3 og 3.2.4).
- 106 Det bemærkes, som det fremgår såvel af den anfægtede beslutning som af de skrivelser, den luxembourgske regering tilsendte Kommissionen (jf. ovenfor, præmis 54 og 55), at den investering, som den i sagen omhandlede støtte vedrører, udgør et led i et program for udskiftning af bestående anlæg, hvoraf elektroovnen udgør hovedbestanddelen. Den investering, som støtten vedrører, kan derfor ikke anses for at være ydet til anskaffelse af yderligere udstyr til at nedsætte eller fjerne forurening og gener.
- 107 Hvad angår tilpasningen af produktionsprocessen i samme øjemed bemærkes, som fastslået ovenfor i præmis 59, at den investering, som støtten vedrører, er foretaget som led i udskiftningen af bestående LDAC-anlæg med et nyt elektrisk stålværk, og at det under den produktionsproces, som var udviklet med de gamle anlæg, var muligt for 30-40%’s vedkommende at benytte gammelt jern som råstof, men at det under den elektriske produktionsproces, som blev sat i gang i kraft af den investe-

ring, som støtten vedrører, var muligt for 100%’s vedkommende at benytte gammelt jern som råstof. Endvidere vil LDAC-anlæggene blive endeligt lukket i slutningen af 1997. Produktionsprocessen på grundlag af ren oxygen eller under anvendelse af LDAC-anlægget er således blevet erstattet af en elektrisk produktionsproces. Følgelig må det fastslås, at den af ARBED foretagne investering ikke har karakter af en tilpasning af en produktionsproces, men er en udskiftning af en produktionsproces med en anden.

108 Endvidere bør det for alle tilfældes skyld bemærkes, at det fremgår af de EF-rammebestemmelser fra 1987, som var i kraft på tidspunktet for vedtagelsen af femte kodeks for støtte til jern- og stålindustrien, at virksomhederne selv skal bære samtlige omkostninger ved investering i udskiftning (jf. punkt 3.2.4).

109 Intervenienternes argument på dette punkt er derfor ubegrundet.

110 Hvad angår spørgsmålet, om artikel 3, stk. 1, i femte kodeks skal fortolkes snævert, er det allerede fastslået i det foregående (jf. ovenfor, præmis 101), at det fremgår af artikel 3’s klare ordlyd, at bestemmelsen ikke indeholder hjemmel til at yde støtte til virksomheder, som i stedet for at tilpasse bestående anlæg vælger at udskifte disse med nye anlæg, som opfylder de nye miljøbeskyttelsesnormer. På baggrund af denne konklusion finder Retten, at de sagsøgte parters og intervenienters argumenter ikke kan føre til nogen anden fortolkning.

111 Hvad angår det argument, som ARBED har støttet på retsgrundlaget for femte kodeks for støtte til jern- og stålindustrien, bør det således præciseres, at EKSF-traktatens artikel 95, stk. 1, ganske vist taler om »alle de tilfælde, som ikke omhandles i denne traktat«, men at det ligeledes fremgår direkte af denne bestemmelse, at de foranstaltninger, der træffes i sådanne tilfælde, skal være i overensstemmelse med bestemmelserne i traktatens artikel 5 og nødvendige for at virkelig-

gøre et af Fællesskabets mål, således som disse nærmere er angivet i traktatens artikel 2, 3 og 4. Artikel 95, stk. 1, indeholder derfor ikke hjemmel til at træffe foranstaltninger, som tilsidesætter de mål, der er angivet i disse artikler. Endvidere udtales det udtrykkeligt i del I i betragtningerne til femte kodeks, at EKSF-traktatens artikel 95, stk. 1, må bringes i anvendelse, således at Fællesskabet kan forfølge de målsætninger, der er defineret i samme traktats artikel 2, 3 og 4. Følgelig bør femte kodeks og det hensyn til miljøet, som er omhandlet heri blandt andre formål, fortolkes på grundlag af de formål og principper, som er fastsat i disse artikler.

- 112 Selv om Kommissionen, som anført af ARBED, var berettiget til at støtte sig på EKSF-traktatens artikel 95, stk. 1, da miljøpolitikken ikke henhører under denne traktat, giver dette ikke grundlag for at slutte, at femte kodeks ikke udgør en undtagelse fra EKSF-traktatens artikel 4, og at den ikke skal fortolkes snævert.
- 113 Desuden har Kommissionen selv bestridt dette argument fra ARBED, idet den har anført, at selve EKSF-traktaten, og navnlig dennes artikel 3, litra d), forpligter den til at træffe foranstaltninger til beskyttelse af miljøet i den fælles interesse.
- 114 På grundlag af de foregående betragtninger må det fastslås, at de regler, som skal anvendes inden for EKSF-området til at sikre overholdelsen af dette hensyn, er reglerne i femte kodeks under hensyntagen til de formål, der er fastsat i traktaten, og navnlig forbuddet i traktatens artikel 4, litra c), mod at yde nogen form for statsstøtte. Da femte kodeks udgør en undtagelse fra EKSF-traktatens artikel 4, må den fortolkes snævert.
- 115 Nødvendigheden af en snæver fortolkning bekræftes af selve ordlyden af betragtningerne til fjerde og femte kodeks, hvori Rådet og Kommissionen klart giver udtryk for deres ønske om, at kodekserne for støtte til jern- og stålindustrien

fortolkes snævert og udelukkende på grundlag af deres udtrykkelige ordlyd. Det udtaltes således i femte afsnit af del I i betragtningerne til fjerde kodeks, at

»Det skal understreges, at alle subsidier uanset deres form og uanset deres baggrund i en specifik eller en generel støtteordning, som medlemsstaterne måtte yde til deres jern- og stålindustri ud over den støtte, der udtrykkeligt er fastsat og behørigt tillades i henhold til denne beslutning, er forbudt i henhold til traktatens artikel 4, litra c).«

116 Det argument, som Kommissionen udleder af del II i betragtningerne til fjerde kodeks til støtte for den opfattelse, at jern- og stålindustrien og de øvrige sektorer bør behandles lige hvad angår støtten til miljøbeskyttelse, må derfor forkastes, da det fremgår af denne del af betragtningerne, at princippet om ligebehandling af jern- og stålindustrien og de øvrige sektorer i henseende til ydelse af støtte i hvert fald efter fjerde kodeks kræver, at støtten »er i den offentlige interesse, og ... opfylder de betingelser, der er fastsat i [kodeksen]«.

117 Ordlyden af det andet afsnit i del II i betragtningerne til femte kodeks er lige så klar og bekræfter nødvendigheden af en snæver fortolkning. Det hedder heri: »Siden den 1. januar 1986 har Kommissionen ved beslutning nr. 3484/85/EKSF ... indført regler, hvorefter der kan ydes støtte til jern- og stålindustrien i et begrænset antal tilfælde.«

118 Rigtigheden af denne fortolkning støttes yderligere af det femte afsnit i samme del af betragtningerne til femte kodeks, hvori det udtales, at »den strenge disciplin, der således er blevet indført ... har gjort det muligt at sikre ensartede konkurrencevilkår for denne sektor i de forgangne år«.

- 119 Under hensyn til den sammenhæng, hvori artikel 3, stk. 1, indgår, og det mål, der forfølges med femte kodeks for støtte til jern- og stålindustrien (jf. Domstolens dom af 28.3.1996, sag C-99/94, Birkenbeul, Sml. I, s. 1791, præmis 12), er det følgelig Rettens opfattelse, at bestemmelsen må fortolkes i fuld overensstemmelse med dens ordlyd.
- 120 De argumenter, som Kommissionen og intervenienterne har fremført, kan derfor ikke ændre Rettens konklusion om, at femte kodeks' artikel 3 ikke indeholder hjemmel til at yde støtte til virksomheder, som i stedet for at tilpasse bestående anlæg vælger at udskifte disse med nye anlæg, som opfylder de nye miljøbeskyttelsesnormer.
- 121 På grundlag af samtlige de anførte betragtninger må det konkluderes, at den anfægtede beslutning strider mod artikel 3, stk. 1, i femte kodeks for støtte til jern- og stålindustrien og derfor bør annulleres.

Sagens omkostninger

- 122 Ifølge procesreglementets artikel 87, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Da Kommissionen har tabt sagen, og sagsøgeren har påstået Kommissionen tilpligtet at betale sagens omkostninger, pålægges den omkostningerne.
- 123 Ifølge artikel 87, stk. 4, første afsnit, bærer de medlemsstater, der er indtrådt i en sag, deres egne omkostninger. Ifølge samme bestemmelses stk. 3 kan Retten træffe afgørelse om, at andre intervenienter end de stater, som er parter i EØS-aftalen, og at medlemsstaterne, institutionerne samt EFTA-Tilsynsmyndigheden skal bære deres egne omkostninger. Efter sagens omstændigheder finder Retten, at intervenienten ARBED bør bære sine egne omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RET TEN (Femte Udvidede Afdeling)

- 1) Den beslutning, der er indeholdt i Kommissionens meddelelse 94/C 400/02 i henhold til artikel 6, stk. 4, i beslutning nr. 3855/91/EKSF til de øvrige medlemsstater og andre interesserede parter angående den støtte, som Luxembourg påtænker at yde til ProfilARBED SA (ARBED) (statsstøtte C 25/94 (ex N 11/94)), annulleres.
- 2) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber betaler sagens omkostninger.
- 3) Storhertugdømmet Luxembourg og ARBED SA bærer deres egne omkostninger.

García-Valdecasas

Tiili

Azizi

Moura-Ramos

Jaeger

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 25. september 1997.

H. Jung

R. García-Valdecasas

Justitssekretær

Afdelingsformand